

Sotilasurheilu

Suomen Sotilasurheiluliiton julkaisu
41. vuosikerta • Nro 5 • 2.12. 2022

Satu Rautiainen voitti maailmanmestaruuden ampumasuunnistuksen sprinttikilpailussa.

Suomalaiset menestyivät

ampumasuunnistuksen MM-kisoissa

Henkilökohtaisilta matkoilta Satu Rautiainen voitti maailmanmestaruuden, Antti Iivari ylsi hopealle sekä Hilda Kukonlehto ja Marie Fred saivat pronssia. Viesteissä naisten sekä miesten joukkue voitti MM-kultaa.

• SIVU 4

Jukajärven juhlamarssille

osallistui tuhat henkilöä

Imatralla sijaitseva Raja- ja merivartiokoulu juhlisti koulun Jukajärven marssin 70-vuotista taivalta mahdollistamalla avoimen osallistumisen syyskuun 3. päivänä järjestettyyn juhlamarssiin.

• SIVU 5

Jukajärven marssin reitti kulkee vaihtelevassa maastossa.

sisäsivuilla

Pelaamisen ilo tärkeimpänä ensimmäisessä padelturnauksessa

Olli Martinsén ja Mikko Sorasalmi voittivat kilpasarjan Kouvolassa järjestetyssä Sotilasurheiluliiton ensimmäisessä padelturnauksessa. Harrastesarjan voittoon ylsivät Riku Lavonen ja Oskari Taina.

• SIVU 3

Varusmiesten liikuntakerhojen kehittämishanke etenee suotuisasti

Koronan kiihdyttämä varusmiesten liikuntakerhotoiminta on saanut uutta intoa kasvuun parhaillaan käynnissä olevasta kehittämishankkeesta.

• SIVU 6

mielipiteet

Sotilasurheiluliiton uudessa strategiassa korostuu valmius

• SIVU 2

päätoimittaja

Sotilasurheilu-lehti on välittänyt 40 vuotta tietoa Sotilasurheiluliiton toiminnasta

Sotilasurheilu-lehden ensimmäisen numeron ilmestymisestä tulee kuluneeksi neljäkymmentä vuotta joulukuun 19. päivänä. Merkkipäivänsä lehti juhlistaa julkaisijansa sille määrittämää tehtävää toteuttaen eli välittämällä tietoa Suomen Sotilasurheiluliiton toiminnasta.

Sotilasurheilu-lehden asema Sotilasurheiluliiton järjestö- ja jäsenlehtenä ei ole juurikaan muuttunut neljäskymmenessä vuodessa. Lehti on julkaissut ja julkaisee edelleen liiton toiminnasta ja tapahtumista sekä tapahtumiin osallistuvista henkilöistä tehtyjä juttuja.

Nykyään lehti julkaisee alkutalvaltaan enemmän liiton toimintaa taustoittavia juttuja, koska liitto voi viestiä ajankohtaisista asioistaan kotisivuillaan sekä sosiaalisen median kanavissaan.

Liiton jäsenseurojen jäseniä sekä heidän liikunnallista elämäntapaansa esittelemällä lehti viestii, kuinka tärkeä asia liikunnan harrastaminen on ihmisen toimintakyvyn kannalta. Tämäkin tukee liiton tehtävää jäsenistönsä liikuntaharras-

KEIJO SUOMALAINEN

Juuri nyt liiton toiminnasta viestiminen on erittäin tärkeää. Koronan vuoksi hiipunut toiminta pitää saada nostettua vähintään koronaa edeltävälle tasolle.

tuksen edistäjänä.

Lehden painos on alusta alkaen jaettu liiton jäsenseurojen jäsenille. Varuskunnissa toimivat liiton jäsenesurat huolehtivat lehden jakamisesta varuskunnissa lehden alkuvuosina. Lehden jakelu tehostui merkittävästi, kun liitto sai neuvoteltua puolustusvoimien kanssa sopimuksen, että joukko-osastot huolehtivat lehden jakamisesta omissa toimipisteissään.

Lehden julkaiseminen ei ole yhdellekään järjestölle itsestään selvä asia, vaikka useat järjestölehtien merkityksestä tehdyt selvitykset kertovat, kuinka tarpeelli-

sena järjestön jäsenet pitävät juuri heitä varten tehtyä lehteä.

Sotilasurheiluliitto ei ole tehnyt kattavaa selvitystä Sotilasurheilu-lehden tarpeellisuudesta. Yksittäisissä kyselyissä lehti on koettu jopa erittäin tarpeelliseksi. Lehden julkaisemisen puolesta ovat puhuneet myös liiton vuosikokouksiin osallistuneet jäsenseurojen edustajat. Liiton hallituskin on yksimielisesti päättänyt esittää vuosikokoukselle lehden julkaisemista.

Sotilasurheilu-lehden julkaiseminen on Sotilasurheiluliitolle merkittävä taloudellinen panostus, siksi

on erittäin tärkeää, että lehti tavoittaa lukijansa. Lehden tarkoitus on päätyä luettavaksi henkilökunnan työpisteisiin sekä varusmiesten tuihin niin Puolustusvoimissa kuin Rajavartiolaitoksessakin.

Juuri nyt liiton toiminnasta viestiminen on erittäin tärkeää. Koronan vuoksi hiipunut toiminta pitää saada nostettua vähintään koronaa edeltävälle tasolle. Varusmiesten vapaa-ajallaan järjestämien liikuntakerhojen sekä kerhoihin osallistuvien varusmiesten määrät ovat nousseet jo merkittävästi. Uutta intoa on antanut liikuntakerhotoiminnan kehittämishanke. Liiton kilpailutoiminnassa riittää vielä kiinnostavaa.

Toivottavasti tämäkin Sotilasurheilu-lehden numero saa osaltaan viritettyä liikunnan intoa Sotilasurheiluliiton toiminnan kohderyhmissä, joita ovat varusmiespalvelustaan suorittavat varusmiehet sekä Puolustusvoimien, Rajavartiolaitoksen ja puolustusministeriön henkilökunta perheineen sekä evp-henkilöt.

toiminnanjohtaja

JOUNI LEPPÄSAAJO

Muutoksen tuulia ilmassa

Vihdoin ja viimein alkaa kentällä näkymään samanlaista liikettä kuin ennen koronaa. Osallistujamäärät ovat hyvät, uusia kilpailumuotoja ehdotetaan ja ennen kaikkea varusmiesten liikuntakerhoissa liikutaan jo 8 500 kertaa kuukaudessa. Kaikki näyttää varsin mainiolta ensi vuoden toiminnan kannalta.

Isoja muutoksia on tullut myös niihin puolustusvoimien toimintaa ohjaaviin normeihin, jotka vaikuttavat liiton toimintaan. Etenkin kilpailu- ja valmennustoiminnan normi on herättänyt paljon kysymyksiä niin tapahtumien järjestäjien kuin kilpailijoiden osalta. Uusimmat ohjeet laitetaan liiton puolesta kuhunkin kilpailukutsuun, ja niistä tiedotetaan liiton nettisivuilla. Seurojen informoimiseksi järjestetään tammikuussa etäyhteydellä seurainfo. Infoon ovat tervetulleita seurojen edustajien lisäksi liikunta-alalla toimijat ja muut aiheesta kiinnostuneet.

Kuten edellä nostin esille, osallistujamäärät ovat vihdoinkin nousseet tavanomaisempaan suuntaan. On ollutkin mukava havaita, ettei muutaman vuoden hiljainen jakso ole vienyt pois intoa liikkuu oman lajin innoittamana. Ilman tapahtumien ja kilpailujen järjestäjiä ei ole myöskään kilpailuja. Siksi haluan sanoa vielä kerran ison kiitoksen tämän vuoden kilpailujen järjestäjille ja järjestäville. Ei ole itsestään selvyyttä ottaa tehtävää hoidettavakseen. Teette todella arvokasta työtä.

Ehkä kuitenkin isoin vaikutus koronan vuoksi tehdyillä suluilta on ollut varusmiesten kilpailuihin ja varusmiesten vapaa-ajan liikuntakerhoihin. Nyt voi jo sanoa, että onneksi aloitimme puolitoistavuotisen varusmiesten liikuntakerhotoiminnan kehittämishankkeen viime vuonna. Monessa varuskunnassa, jossa olemme kehittämispäivät järjestäneet, on ollut selkeä havainto, että ulkopuolista koulutusta tarvitaan toiminnan käynnistämiseksi uudelleen. Laakereille ei kuitenkaan ole jäänyt makaamaan, vaan suurin osa joukko-osastoista on pitänyt toimintaa käynnissä. Nyt kuitenkin hankekäynnin myötä on ollut innostavaa huomata, kuinka kävijämäärät nousevat kerhoissa kuukausi kuukaudelta. Jos ja kun jatkamme samaan malliin, kehittämishankkeen päätavoitteeksi asetettu vuoden 2019 taso tullaan saavuttamaan varmasti ensi vuonna.

puheenjohtaja

Sotilasurheiluliiton uudessa strategiassa korostuu valmius

Kahden vuoden pandemi-arajoitusten jälkeen Sotilasurheiluliitto pääsi viimein käynnistämään varusmiesten liikuntakerhotoiminnan ja kilpailutoiminnan. Käynnistymistä rajoitti Venäjän helmikuussa aloittama sota, jonka seurauksena puolustusvoimien toiminta tiivistyi ja osaltaan rajoitti vapaa-ajan liikuntatoimintaa varuskunnissa.

Sotilasurheiluliitto on aina reagoinut nopeasti toimintaympäristön muutoksiin. Edellinen toimintastrategia laadittiin vuonna 2020 toimintavuosille 2021-2023.

Pandemian ja Venäjän aloittaman sodan myötä toimintaympäristön katsottiin muuttuneen niin merkittävästi, että päätettiin laatia uusi strategia alkavaksi vuonna 2023 ulottuen vuoteen 2025.

Liiton kärkitavoitteiksi määritettiin varusmiesten liikuttami-

JUHA KYLÄ-HARAKKA

Toimintaedellytyksien toteutumisesta on suorastaan ilo seurata. Koemme liitossa puolustusvoimien johdon olevan varauksetta toimintamme takana.

nen, puolustusvoimien ja Rajavartiolaitoksen henkilökunnan liikuttaminen, liikuntamyönteisen asenneilmapiirin luominen ja Sotilasurheiluliiton toiminnan resurssien turvaaminen tulevaisuudessa.

Kärkitavoitteiden saavuttamisen edellytyksiksi määritettiin puolustusvoimien ylimmän johdon tuki, toimiva ja avoin yhteistyö puolustusvoimien ja Rajavartiolaitoksen sekä muiden sidosryhmien kans-

sa, henkilöstön avoin ja positiivinen suhtautuminen Sotilasurheiluliiton toimintaan, taloudellisten toimintaresurssien turvaaminen sekä henkilöstön rekrytointi liiton ja seurojen toimintaan.

Toimintaedellytyksien toteutumisesta on suorastaan ilo seurata. Koemme liitossa puolustusvoimien johdon olevan varauksetta toimintamme takana, ja yhteistyön sekä puolustusvoimien että Ra-

javartiolaitoksen kanssa olevan avointa ja selkeää. Sotilasurheilupuoli on saanut uusia maanpuolustus- ja liikuntamyönteisiä yritysjäseniä liiton toimintaa tukemaan, ja hienona uutena asiana saimme rekrytoitua liiton hallitukseen laajalla liikuntataustalla useita uusia jäseniä, joilla kaikilla on selkeä tahtotila kehittää toimintaa.

Toivon kaikkien sotilasorganisaatioissa työskentelevien ja toimivien luokevan edelliset kärkitavoitteet ja edellytykset ajatuksella läpi, ja miettivän miten omalla toiminnallaan voisi edistää yhteistä asiaa. Näiden kaikkien ajatusten taustalla ovat liiton arvot, joita ovat liikuntamyönteisyys, maanpuolustustahto, yhteisöllisyys sekä tasa-arvo ja yhdenvertaisuus. Nämä arvot jo itsessään ovat osa puolustusvoimienkin toimintaa. Strategian sanoin: Liikunnalla valmiutta!

Julkaisija
Suomen Sotilasurheiluliitto ry

Päätoimittaja
Keijo Suomalainen
puh. 040 582 7770
keijo.suomalainen@sotilasurheilu.fi

Toimitussihteeri
Jouni Leppäsaajo
puh. 040 129 0504
jouni.leppasaajo@sotilasurheilu.fi

Toimituksen osoite
Suomen Sotilasurheiluliitto
Jouni Leppäsaajo
PL 69, 33541 Tampere
puh.040 129 0504

Ilmoitusmyynti
Saarsalo Oy
Myllyhaantie 6 C, 33960 Pirkkala
Mikko Salmensuu, mikko.salmensuu@saarsalo.fi
puh. 044 777 5112
Jari Nummikoski, jari.nummikoski@saarsalo.fi
puh. 044 240 1181

Ilmoitusaineisto
Saarsalo Oy:n myymät ilmoitukset:
aineistot@saarsalo.fi

Sotilasurheilupuolin ilmoitukset:
tarmo.hurskainen@bestpress.fi

Taitto ja sivunvalmistus
BestPress Ay, Tarmo Hurskainen
puh. 050 564 4425
tarmo.hurskainen@bestpress.fi

Painopaikka:
PunaMusta 2022

Pelaamisen ilo

tärkeimpänä ensimmäisessä padelturnauksessa

Marraskuinen Kouvola toimi ensimmäisen Sotilasurheiluliiton padelturnauksen kisapaikkana. Ilmoittautumisten perusteella kilpailu järjestettiin kahdessa eri sarjassa: kilpa- sekä harrastesarjoissa. Naisten ja varusmiesten sarjoihin ei tullut ilmoittautumisia määräaikaan mennessä. Samoin yli 45-vuotiaiden sarjaan oli ilmoittautuneita muutamia, joten se yhdistettiin harrastesarjaan.

Kaikkiaan pelaajia oli 40 henkeä, jotka jakaantuivat tasan kumpaankin sarjaan. Alkutarjat oli jaettu kahteen lohkokoon, jolloin kullekin parille tuli neljä ottelua.

Lohkojen kaksi parasta joukkuetta pelasivat ristiin välierät. Näiden voittajat etenivät loppuotteluun hävinneiden kamppaillessa pronssista. Kullekin ottelulle oli varattu peliaikaa 45 minuuttia, joita käytiin neljällä eri kentällä.

Padel noudattaa tenniksestä tuttua pistelaskusääntöä. Pelit pelattiin nelinpelinä. Turnauksessa alkulohkojen pelit pelattiin kaksieräisinä kuuteen pisteeseen asti. Erien päättyessä tasan, pelattiin kolmas ratkaiseva erä kymmenen pisteen tiebreikkina. Käytössä oli myös kultainen piste -sääntö eli golden point. Tätä käytettiin tasatilanteessa 40-40.

Kun peli on hyvä, ei häviämisenkään harmita

Pari Panu Pelkonen ja Marko Ylönen osallistuivat harrastesarjaan. Molemmat palvelevat Puolustusvoimien palvelukeskuksessa. Vaikka työpisteellä ei ole omia halliliikuntatiloja, on lajia silti päästy harrastamaan viikkoliikuntana.

- Joensuussa on padelyrittäjä, joka tarjoaa peliaikaa viranomaisille hiukan edullisemmin prime time aikojen ulkopuolella. Käytännössä siis päiväaikaan. Hyödynnämme tätä mahdollisuutta viikkoliikuntaan, Pelkonen avaa harrastusmahdollisuuksia.

Pelkonen on osallistunut aikaisemmin Sotilasurheiluliiton golf- ja tenniskisoihin, joten vertailukohtia löytyy. Hän antaakin kiitosta järjestäjille puitteista.

- Tänne on järjestetty kanttiini, ruokailu ja jopa hieronta-palvelut. Ennakkoarveluttaa hiukan otteluaikataulu. Toivotavasti siinä pysytään.

Turnaukseen osallistuminen ei aina vaadi voiton tavoittelua. Pelkonen kertoi tulleen turnaukseen hakemaan lähinnä hyviä pelejä ja hyvää fiilistä. Menestys on vain ekstraa.

- Bonuksena tietenkin tavoit-

Olli Martinsén ja Mikko Sorasalmi voittivat Sotilasurheiluliiton ensimmäisen padelmestaruuden.

tellaan päätyyn asti. Puhutaan kuitenkin kilpaurheilusta.

Parin pelit etenivät aina jatkopeleihin asti. Vaikka finaaliin ei päästy, ei se jäänyt harmittamaan.

- Meillä oli todella hyvät ja tiukat pelit. Peli oli tasainen ja kummallakin oli mahdollisuus voittaa se. Oli niin mukavaa, ettei edes tappio jäänyt harmittamaan, Ylönen tiivisti pelin jälkeen.

Mestaruus vaatii puhtaan pelin

Pitkän pelipäivän päätteek-

si käytiin ottelu ensimmäisestä kilpasarjan mestaruudesta. Tiukan väänön jälkeen voittajaksi julistettiin Olli Martinsén ja Mikko Sorasalmi. Pari voitti kaikki käymäänsä kuusi ottelua.

- Olemme harrastaneet padelia vuodesta 2019 asti. Silloin tuli ensimmäiset kentät Joensuuhun, Martinsén avaa parin pelitaustaa.

- Kokemusta on karttunut keskinäisistä peleistä ja joukkuepeleistä. Olemme osallistuneet kansallisiin kisoihin ja pelaamme paikallista liigaa pa-

Harrastesarjassa pelannut Panu Pelkonen kiitti turnauksen järjestelyä.

rina, Sorasalmi täydentää.

Martinsén palvelee Puolustusvoimissa Tampereella ja Sorasalmi Rajavartioloitoksessa. Vaikka virkapaikat ovat kaukana toisistaan, on yhteistä peliaikaa löytynyt.

- Onneksi etätyöt ovat mahdollistaneet pelaamisen iltaisin, Martinsén kiittelee.

Ensimmäinen Sotilasurheiluliiton padelturnaus oli parin mielestä hyvä, mutta vaativa tapahtuma.

- Peliaikataulu oli tiukka ja päivälle tuli monta ottelua. Mikäli ensi vuonna joukkueita on useampia, tulee pelipäiviä olla vastaavasti enemmän, Sorasalmi arvioi.

Turnaukselle toivotaan jatkoa

Useat pelaajat näkevät, että pa-

del tulee säilyttää jatkossakin liiton kilpailukalenterissa. Puheissa nousivat esiin toiveet useammista sarjoista, jotka jatkautuisivat muutamalle eri päivälle. Monelle tuntui tärkeintä olevan pelaamaan pääseminen, mahdollinen menestys olisi vain plussaa.

Tulokset:

Kilpasarja: 1) Olli Martinsén ja Mikko Sorasalmi, 2) Teppo Liukkonen ja Jesper Silventoinen, 3) Kaapo Pätäri ja Kosti Jolkkonen

Harrastesarja: 1) Riku Lavonen ja Oskari Taina, 2) Joonas Kiiskinen ja Reko Ihala, 3) Eero Tirkkonen ja Tero Lyytikäinen

TEKSTI JA KUVAT: JUHA SUSI

HELENILTÄ
SAAT KAIKKI
ENERGIAPALVELUSI
SAMASSA
PAKETISSA.

KYSY AINA HELENILTÄ
Palvelemme kaikkialla Suomessa.

helen.fi

Suomalaiset menestyivät ampumasuunnistuksen MM-kisoissa

Henkilökohtaisilta matkoilta Satu Rautiainen voitti maailmanmestaruuden, Antti Iivari ylsi hopealle sekä Hilda Kukonlehto ja Marie Fred saivat pronssia. Viesteissä sekä naisten että miesten joukkue voitti MM-kultaa.

Ampumasuunnistuksen maailmanmestaruuksista kamppailtiin elokuun 4.-7. päivänä Saksan Bavianissa.

Arber Hohenzollerin ampumahiihtostadionin ympäristössä sijainnut sprinttirata oli fyysisesti raskas. Kaikilla suunnistusradoilla oli nousumetrejä kiitettävästi. Kilpailijoita haastoi myös yli 30 asteen nousut lämpö.

Satu Rautiainen karkasi muilta naisten sprintissä

Satu Rautiainen lähti matkaan naisten sarjan kilpailun alkupäässä. Hän teki kovan pohja-ajan, vaikka joutui kiertämään makuuammunnan jälkeen kaksi ja pystyammunnan jälkeen kolme sakkokierrosta.

Rautiainen aikaan ei yltänyt lopulta yksikään kilpailija. Maailmanmestaruus irtosi hänelle ylivoimaisella lähes neljän minuutin erolla ennen Ruot-

sin Karin Stenbackia.

- Kilpailu oli tosi raskas fyysisesti. Suunnistus ei ollut vaikeaa. Pystyin pitämään kovaa juoksuvauhtia koko matkan ajan. Helle toi kisaan oman haasteensa. Se vaikutti koko suoritukseeni, mutta näkyi erityisesti amunnassani. Pystyammunta oli kilpailun lopussa. Siinä en enää pystynyt keskittymään kunnolla ja ammuin kolme ohilaukausta.

- Tavoitteenani oli voittaa mestaruus viime vuoden hopean jälkeen. Olen tosi tyytyväinen voittooni ja iloinen siitä, että pystyin tekemään sen mitä osaan, Rautiainen kertoo.

Rautiaiselle MM-kulta oli uran ensimmäinen. Maailmanmestaruuskilpailuista hän on aiemmin saavuttanut hopeaa ja pronssia vuosina 2021 ja 2019 juurikin sprinttimatkoilta.

- Normaalmatkalta en ole vielä saanut mitaleita, joten se voisi olla jatkossa yksi tavoitteeni. Ja totta kai suunnistustaidon kehittäminen, Rautiainen pohti tulevaisuuden suunnitelmiaan.

Hilda Kukonlehto täydensi naisten menestyksen juoksemalla pronssille.

- Suunnistukseni sujui hyvin ilman isompia virheitä. Juok-

suni kulki myös ihan ok siihen nähden, että oli tosi kuuma keli. Amunnassani epäonnistuin. Ajattelin jo, että sillä suorituksella en ole mitaleilla, mutta se riitti silti, Kukonlehto miettii tunnelmiaan kisasta.

Satu Rautiainen voitti maailmanmestaruuden ampumasuunnistuksen sprinttikilpailussa.

Antti Iivari sijoittui toiseksi ampumasuunnistuksen MM-sprintissä.

helpotusta pitkälle suunnistusosuudelle.

Suomen joukkueesta Marie Fred nousi pronssille hyvän amunnan ja paikoittelun ansiosta. Rautiainen ja Kukonlehto täydensivät neljännellä ja viidennellä sijalla. Sofia Joronen oli hienosti kuudes.

- Lähdin kisoihin rennolla fiiliksellä ilman paineita. Kunto on ollut tänä vuonna parempi kuin viime vuonna. Suoritusellisesti olen tyytyväisempi sprinttiin, koska siinä juoksupainotteisessa kilpailussa pystyin mittaamaan omaa fyysistä kapasiteettia hyvin ja onnistumaan ampumapenkalla, Fred kertoo.

- Normaalmatkalta paikoittelu meni ok, mutta suunnistusosuudella tuli 5 - 7 minuuttia pumppia. Ammunta sujui puolestaan kokonaisuudessaan erinomaisesti, selvisin vain viidellä sakolla. Olen tosi iloinen pronssista.

Fred saavutti pronssia myös viime vuoden MM-kilpailuissa normaalmatkalta.

- Tavoitteenani on treenata myös ensi kauteen ja saada hyvät tulokset ensi vuoden kisoista, Fred suunnittelee.

Miehet eivät yltäneet normaalmatkalta mitaleille. Petja Ylikylä oli parhaana suomalaisena viides, Antti Iivari kuudes ja Mikko Hölsö kahdeksas.

Viestit sujuivat voittoisasti

Sunnuntain viesteissä Suomen naisten ja miesten joukkueet pääsivät juhlimaan voittoja.

Naiset voittivat mestaruuden ylivoimaisesti joukkueella Hilda Kukonlehto ja Satu Rautiainen. Kukonlehto otti eroa Ruotsin ja Tanskan joukkueisiin jo makuuammunnassa. Sen jälkeen ero vain kasvoi, joten Rautiainen pääsi selvässä johdossa ankkuriosuudelle. Molemmat Suomen naiset onnistuivat amunnassa kohtuullisesti ilman sakkokierroksia. Suunnistuksetkin sujuivat ongelmitta.

Suomen kakkojoukkue Sofia Joronen ja Marie Fred täydensi hienon suomalaispäivän pronssimitalilla.

- Tottakai tavoitteenamme oli voittaa ja siinä onnistuimme. Hieman mietimme juoksujärjestystä ennakkoon. Tämä toimi, Rautiainen kertoo.

Miesten sarjassa ykkösjoukkue lähti myös voitto tavoitteena liikkeelle. Joukkueessa juoksivat Petja Ylikylä, Mikko Hölsö ja Antti Iivari. Viime vuoden Tsekin MM-kisoista tuloksena oli pronssia. Se oli tarkoitus kirkastaa. Näin kävikin jännittävien vaiheiden kautta.

TEKSTI:
SATU RAUTIAINEN
KUVAT:
PETJA YLIKYLÄ

PODIUM
GYM SOLUTIONS OY

Olemme syntyneet urheilusta ja hengitämme sitä.

Kaikilla edustamillamme tuotteilla voi harjoitella kovaa ja turvallisesti. Siitä hyötyy niin huippu-urheilija kuin varusmies.

Intohimomme on luoda laadukkaita harjoitusympäristöjä, joissa treenaaminen on nautinto.

Roni Peltonen
2021, 2022 painonnoston SM kultaa,
102 kg sarja
Santahaminan urheilukoulu 2019

GLYBEX | concept 2 | TORQUE | TRUE | wattbike | TOTAL GYM

www.pgs.fi | myynti@pgs.fi | 020 728 8769

Antti Iivari ylsi hopealle miesten sprintissä

Miesten sarjassa Antti Iivari saavutti MM-hopeaa. Mikko Hölsö oli kilpailun kuudes ja Joona Huila kahdeksas.

- Olen suoritukseeni tyytyväinen. Sain ulosmitattua oman tasoni ja erityisesti fyysisen suorituskäytyni. Voittoon olisi vaadittu virheetöntä suunnistusta ja ammuntaa. Vaikka suunnistusrata oli suhteellisesti helppo, tein kuitenkin yhden noin minuutin virheen matkalla. Kokonaisuus meni kuitenkin hyvin. Olen todella iloinen hopeasta, Iivari sanoo.

Iivari on kaksinkertainen ampumasuunnistuksen maailmanmestari ja niiden lisäksi saavuttanut myös kaksi MM hopeaa

ja yhden MM pronssin. Lisäksi hän on saavuttanut useita viestimitaleja.

Rautiainen tapaan Iivarilla-kaan ei ole normaalmatkalta vielä mestaruutta, joten nälkää riittää vielä tulevaisuudessa.

- Tulevaisuudessa tavoitteenani on voittaa MM-kultaa myös normaalmatkalta, Iivari pohtii jatkosuunnitelmiaan.

Marie Fred oli kolmas naisten normaalmatkalta

Lauantaina oli ohjelmassa normaalmatkat. Keli oli aivan erillainen kuin perjantain kisassa. Sankka sumupilvi meinasi siirtää kilpailun lähtöaikoja, mutta kilpailut saatiin vietyä läpi suunnitellusti. Sateinen keli toi

Rajavartiolaitoksen entisestä henkilökunnasta marssille osallistuivat muun muassa Martti Räsänen ja Juhani Suutarinen.

Timo Kakkola osallistui varusmiespalveluksensa aikana myös puolustusvoimien partiosuunnistuskilpailuihin Kaakkois-Suomen Rajavartioston joukkueessa.

Jukajärven juhlamarssille osallistui tuhat henkilöä

Imatralla sijaitseva Raja- ja merivartiokoulu juhlisti koulun perinteisiin kuuluvan Jukajärven marssin 70-vuotista taivalta mahdollistamalla avoimen osallistumisen syyskuun 3. päivänä järjestettyyn juhlamarssiin. Juhlamarssi sekä marssia edeltäneenä päivänä järjestetty Rajavartiolaitoksen henkilökunnan ja opiskelijoiden marssin kokosi liki tuhat osallistujaa.

Suomalainen sotilas on perinteisesti edennyt maastossa hiihtäen tai kävelen. Siksi marssit ja marssikoulutus ovat sisältyneet varusmieskoulutukseen. Osa marseista on saavuttanut varusmiesten mielissä ikimuistoisen tapahtuman luonteen.

Tunnetuin varusmiehille järjestettävistä marseista lienee Reserviupseerikoulun oppilaiden suorittama Kirkkojärven marssi. Marssi järjestettiin ensimmäisen kerran vuonna 1936, kurssilla numero 33.

Rajavartiolaitoksessa varusmiespalveluksensa suorittaneet muistavat Jukajärven marssin. Sen perinteet ulottuvat vuoteen 1952, jolloin Rajakoulun oppilaat hiihtivät Imatralla Immolan kasarmialueelta Ruokolahden ja Sulkavan kuntien raja-alueilla sijaitsevalle Jukajärven harjoitusalueelle. Matkaa kertyi 46 kilometriä. Hiihtomarssin johdatti Mannerheim-ristin ritari Leo Kojo, joka palveli tuolloin upseerina Rajavartiolaitoksessa.

Urpo Riissanen arvioi, että marssi alkoi elää omaa elämäänsä

Juhlamarssin johtajana toiminut Raja- ja merivartiokoulun apulaisjohtaja, everstiluutnantti Urpo Riissanen kertoo, että Rajamuseo on selvittänyt Jukajärven marssin historiaa, mutta museon arkistosta ei ole löytynyt selkeää vastausta marssin alkutaipaleesta.

- Oma arvioni on, että marssia ei alkuaan suunniteltu vuosittain toistuvaksi tapahtumak-

si, mutta se on muutaman marssikerran jälkeen, kun joukot ovat siirtyneet Immolasta harjoituksiin Jukajärvelle ja takaisin, alkanut elää omaa elämäänsä.

- Voisi arvioida, että vuosien saatossa marssiin on osallistunut jo kymmeniä tuhansia henkilöitä, mutta nyt järjestetty marssi oli Jukajärven marssin historian suurin yksittäinen tapahtuma.

Juhlamarssin osallistujille oli tarjolla 46 kilometrin täysmatka ja 22 kilometrin puolimatka. Immolassa osallistujat saivat valita 7,5 kilometrin historia-kävelyn, 3 kilometrin Niemilammen kävelyn tai Niemilammen kierroksen avustettuna.

- Osallistujat saivat myös majoittua marssi edeltävän yön Jukajärvellä. Majoittujien piti kuljettaa marssilla mukanaan kaikki omaan majoittumiseen tai huoltoon tarvitsemansa materiaali eli tämänkin osuus hoidettiin sissitoiminnan hengesä, Riissanen sanoo.

Täysmatkan marssi 551 henkilöä. Puolikkaalle osallistui 153 henkilöä.

- Historiakävelyn osallistui parikymmentä marssijaa. Tapahtumaan osallistui marssijoina tai järjestelyissä lähes tuhat henkilöä.

Timo Kakkola osallistui marssille Rajakoulun aliupseerioppilaana

Yksi varusmiespalveluksensa aikana Jukajärven marssille osallistuneista henkilöistä on Puolustusvoimien sotatalouspäällikkönä toimiva kenraaliluutnantti Timo Kakkola.

- Osallistuin marssille Rajakoulun aliupseerioppilaana. Koska olin Immolan alokkaita 2/1982 saapumiserässä, niin sen on täytynyt olla vuoden 1982 syksyllä. Siis melko tarkalleen 40 vuotta sitten.

Ennen marssia Kakkola kertoi kuullensa monelta taholta juttuja aikaisempien marssien kovista tuloksista, mutta varsi-

naisesta marssin markkinoimisesta hänellä ei ole muistikuvia.

- Marssi oli koulutusohjelman mukainen suoritus, joten markkinointia ei liene tarvittu.

Kakkola sanoo, että hänen ei tarvinnut valmistautua marssille mitenkään erityisesti, sillä hän harrasti tuohon aikaan kilpaurheiluna hiihtosuunnistusta, suunnistusta ja hiihtoa.

- Itse asiassa marssi oli erittäin hyvä harjoite tulevaan kilpailukauteen.

Kun Kakkola kuului myös Kaakkois-Suomen Rajavartioston suunnistus- ja partiovalmennettaviin, hän sai osallistua marssin valmisteluun marssia edeltävällä viikolla.

- Vietin parin muun valmennettavan kanssa päivän maastossa marssireittiä merkiten.

Marssipäivän aamun valmistautumisesta Kakkola muistaa Rajakoulun maastoon tilatun aamiaisen.

- Valmistautuminen sujui hyvin Rajakoulun kupeeseen tuotujen teekannujen ja vanikan merkeissä. Aamiaisen oli tilattu ”maastoon” ilmeisesti aikaisen liikkeellelähden takia.

Marssilla Kakkola pyrki säästämään voimiaan ja varmistamaan sujuvan maaliintulon.

- Aloitin niin, että juoksin kevyttä hölkkää tasaiset ja alamäet. Ylämäet kävelin.

Vaikka Kakkola sanoo olleensa marssin aikaan melko hyvässä kunnossa, marssi koetteli hänenkin kuntoaan.

- Viimeisillä kilometreillä, Joensuun tien ylityksen jälkeen, tuli noutaja oikein kunnolla. Kävellessäni loppumatkaa minun oli pakko pitää käteni selkäni takana yhdessä, koska en jaksanut roikottaa niitä sivuillani.

- Maaliin kuitenkin pääsin. En muista, monesko olin. Muistaakseni ”mitalikulmikossa” tai ainakin lähellä sitä. Voittaja oli muistaakseni ruokolahtelainen kova hiihtäjä, muistaakseni Vehviläinen nimeltään.

Kakkolan päällimmäinen ajatus oli marssin jälkeen se, että hän oli ylittänyt itsensä ja liittynyt arvokkaaseen ketjuun rajamiehiä ja -naisia.

Kakkola luonnehtii Jukajärven marssin 70-vuotista taivalta hienoksi asiaksi.

- On hienoa, että Jukajärven marssi on säilynyt, ja että tä-

mä arvokas ketju rajamiehiä ja -naisia saa koko ajan uusia jäseniä.

- Jollakin tavalla olisi kiva päästä aistimaan kunniakkaan marssin tunnelmaa vielä joskus.

- Onnitteluni 70-vuotiaalle marssille!

Rajavartiolaitos on julkaissut Jukajärven 70-vuotisjuhlamars-

sista videon YouTube-kanavallaan. Videon kesto on kaksi minuuttia ja 15 sekuntia.

TEKSTI:

KEIJO SUOMALAINEN

KUVAT:

RAJA- JA MERIVARTIOKOULU

TIMO KAKKOLAN ALBUMI

Millog

Hlyvää & joulunaikaa & turvallista wttavotta

YHDESSÄ PAREMPI JA TURVALLINEN TULEVAISUUS

Lahjoitamme joulutervehdyksiin varatut rahat Ukrainan hyväksi.

WWW.MILLOG.FI

Varusmiesten liikuntakerhojen kehittämishanke etenee suotuisasti

Koronan kiihdyttämä varusmiesten liikuntakerhotoiminta on saanut uutta intoa kasvuun parhaillaan käynnissä olevasta kehittämishankkeesta. Hankkeen vastuuhenkilö kapteeni evp. Santeri Martikainen innoittuu itsekin kertoessaan kahdesta viimeisimmästä joukko-osastokäynnistä.

- Sotilasurheiluliiton hanke-työryhmä vieraili marraskuun toisella viikolla Karjalan lennostossa ja Kainuun prikaatissa. Tämä oli ensimmäinen vierailu molempiin joukko-osastoihin, joten oli mielenkiintoista nähdä, miten joukko-osastoissa pyöritettiin liikuntakerhoja.

Karjalan lennostossa työryhmä pääsi pääsi perehtymään joukko-osaston liikuntaan jo kasarmialueen portilla.

- Lennoston liikuntakasvatustupseeri oli meitä vastassa portilla. Siitä alkoi meidän perehdyttäminen lennoston liikuntaan. Muutaman tunnin jälkeen pystyimme toteamaan, että tässä joukko-osastossa VLK-asiat on hoidettu mallikkaasti.

Pienen joukko-osaston edut tiedottamisessa ja toiminnan järjestämisessä ovat Martikaisen mukaan hyvin hallussa Karjalan lennostossa.

- Henkilökunnan ja varusmiesten yhteistyö on todella onnistunutta, ja kerhotoiminta on sujuvaa.

Kainuun prikaatissa hanke-työryhmää oli vastassa ainoastaan yksi varusmies, mikä sai ryhmän säikähtämään vierailun onnistumista.

- Alun säikähtäminen osoittautui kuitenkin turhaksi, sillä tilaisuuden edetessä paikalle saapui lisää varusmiehiä ja henkilökuntaa.

- Huomasimme kuitenkin, et-

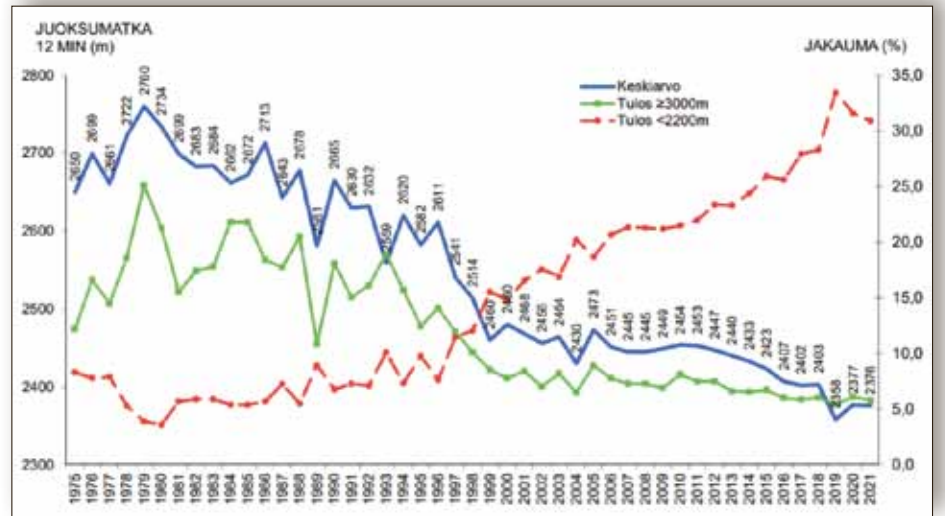
tä varusmiesten liikuntakerhotoiminta ei ollut lähtenyt koronan jälkeen liikkeelle niin hyvin, kuin mihin joukko-osaston erinomaiset liikuntapaikat ja liikuntamyönteinen henkilökunta antaisivat mahdollisuuden.

Vierailuun kuuluneiden keskustelujen aikana hanke-työryhmä sai lupauksen paremmasta

tulevaisuudesta.

- Tulitte hyvään aikaan. Nyt laitamme rukkaset käsiimme, Martikainen kuvailee prikaatin antamaa lupaa varusmiesten vapaa-ajan liikuntakerhojen tulevaisuudesta.

TEKSTI JA KUVA:
KEIJO SUOMALAINEN

Mitä sinulle tulee mieleen tästä kuvasta?

Esitämme tämän kysymyksen varusmiesten liikuntakerhojen koulutustilaisuuksissa. Miltei aina varusmiehet toteavat varusmiesten kestävyystestin eli Cooperin testin tuloksen keskiarvon laskeneen hurjasti vuosien aikana.

Itse olen huomannut, että kiinnitän huomioni kaavion punaiseen viivaan. Seuraan linjaa ja muistelen omaa varusmiespalvelustani vuonna 1986-1987. Silloin alle 2200 metriä juosseiden määrä oli alle 5 prosenttia.

Usein katselen käyriä ja mietin mitä tapahtui vuonna 1996, jolloin kaikki käyrät ovat läheneet väärään suuntaan. Siis 1996? Mehän voitimme edellisenä vuonna jääkiekon maailmanmestaruuden. Silloinhan kaikkien käyrien olisi pitänyt lähteä nousuun.

Miksi me sitten näytämme tämän Pääesikunnan ylläpitämän kaavion koulutuksissa varusmiehille. Syynä on varusmiesten liikuntakerhotoiminta ja sen sisältö. Kerhotoimintahan on varusmiesten suunnittelemaa ja organisoimaa.

Kerhojen pitää olla houkut-

televia, jotta varusmies lähtee mukaan toimintaan. Jos kerhot on suunniteltu vain kovakuntoisille, punaisella käyrällä liikkuvat varusmiehet eivät lähdä toimintaan mukaan. Eli haastamme varusmiehet suunnittelemaan kerhoja hyväkuntoisille ja vähemmän hyväkuntoisille.

Hyväkuntoisille varusmiehille sopivat kaikki kerhot. He osallistuvat kaikkeen kerhotoimintaan, mitä varuskunnissa järjestetään.

Koulutustilaisuuksissa puhumme vähemmän hyväkuntoisille suunnatuista kerhoista nimellä ”matalan kynnyksen kerhot”. Kysymme varusmiehiltä lajeja, joita näissä kerhoissa voisi harrastaa.

Useimmin matalan kynnyksen kerhoiksi mielletään uinti-, frisbeegolf-, pingis-, kävely-, sulkapallo- ja pihapelit kerhot. Ovatko nämä matalan kynnyksen kerhot sellaisia, joissa kunto nousee. Osalle varusmiehistä ne ovat ja etenkin, jos he innostuvat toiminnasta.

Tätä kautta he löytävät kaverit, joiden kanssa voivat liikkua ja kenties lähteä johonkin haastavampaan kerhoon. Sa-

mankuntoisen kaverin kanssa on mukavampi liikkua. Ja kuten tiedämme, taitojen ja kunnon kehittyessä tekemisen tempo nousee.

Tässä on yksi esimerkki koulutuspaketistamme, jolla koulutamme varusmiehiä kerhotoiminnan järjestämiseen. Paketilla ohjaamme varusmiehiä suunnittelemaan kerhotoimintaa haluamaamme suuntaan.

Kuvan esimerkillä yritimme kiinnittää huomiota, että kerhotoiminta on tarkoitettu kaikille varusmiehille.

Koulutuspaketimme seuraavalla sivulla kerromme, miksi varusmiesten ja henkilökunnan yhteistyö on niin tärkeää kerhotoiminnassa.

Ja hei, kun kysymme varusmiehiltä, miksi kaikki mittarit lähtivät menemään punaiseen suuntaan vuonna 1996, he vastaavat: ”Silloin alkoi tietokoneilla pelaaminen tulla nuorten harrastukseksi.”

TEKSTI:
SANTERI MARTIKAINEN
KAAVIO:
PUOLUSTUSVOIMAT

Patria

Kun kaiken on pakko toimia.

www.patriagroup.com

Suomen Sotilasurheiluliitto
www.sotilasurheilu.fi

Facebook - Instagram - Twitter - YouTube

Kiipeilymestaruudet

ratkottiin jo yhdettätoista kertaa

Sotilasurheiluliiton kiipeily-mestaruuksista kilpailtiin perinteiseen malliin Yogarocksin kiipeilyhallissa Lahdessa. Kilpailut isännöi Hämeenlinnan Varuskunnan Urheilijat, koska Lahdessa ei ole enää varuskuntaa eikä varuskunnan urheiluseuraa.

Kilpailut käsittivät noin viisikymmentä eri tasoista boulderkiipeilyreittiä, joiden kiipeämiseen oli aikaa kolme tuntia.

Haastetta riittikin kaikille kilpailijoille, vaikka erityisesti varusmiesten sarjan voittaja HelVU:n Markus Sojakka osoittautui olevan äärimmäisen vahvassa kiipeilykunnossa.

Naisten sarjan mestaruuteen kiipesi MikVU:n Tuulikki Vainio Maavoimien Esikunnasta. Vainio on melko uusi lajin harrastaja mutta sitäkin lahjakkaampi sellainen. Erityisesti tasapainoa vaativat reitit olivat Vainion vahvuusalueella.

Varusmiesten sarjaa dominoi Urheilukoulussa palvelustaan suorittava Markus Sojakka. Sojakka kiipesi lähes kaikki kilpailureitit ja kävi toppaamassa loput vielä kilpailuajan jälkeen. Hienoa, että tämän tason urheilija on päässyt johtajakoulutusjaksolle Puolustusvoimien Urheilukouluun, jossa kiipeilyurheilijakin pystyy ylläpitämään tasoaan tinkimättä vaativasta sotilaskoulutuksesta.

Miesten sarja (henkilökunta) oli jälleen tasaisin. Viime vuosina mestaruuksia toisensa perään napsinut TurVU:n Antti Pensola sai tyytyä prons-

Varusmiesten sarjan palkitut Tero Pitkänen, Markus Sojakka ja Tatu Pähti.

Markus Sojakan tyylinäyte, taustalla Emil Aaltonen.

siin, koska nuoremmat tykit Elias Hakala ja Emil Aaltonen KouVU:sta suoriutuivat tällä kertaa parhaiten. Niukalla pistemarginaalilla voiton otti Emil Aaltonen. Aaltonen alkaa olla nuoresta iästään huolimatta kisan ”veteraaneja” osallistuttuaan ensimmäisen kerran varusmiesten sarjaan jo vuonna 2019.

TEKSTI:
EERO VIRTANEN
KUVAT:
TERO JÄRVINEN

Mikkeli voitti

yli 40-vuotiaiden salibandyturnauksen

Mikkelin Varuskunnan Urheilijoiden joukkue voitti Sotilasurheiluliiton mestaruuden yli 40-vuotiaiden sarjan salibandyturnauksessa. Luonetjärvi kaatui loppuottelussa selvin luvuin 3-0. Hämeenlinna voitti pronssiottelussa Kuopion maalein 4-2.

Kuopiolaiset ottivat alkusarjan peleissä A-lohkon piikki-paikan voittamalla molemmat

ottelunsa. B-lohkoksa kärkipaikalla komeili kahden ottelun jälkeen Hämeenlinnan joukkue. Myös Hämeenlinna voitti molemmat ottelunsa.

Välisarjassa lohkovoittajat kohtasivat toisen lohkon toisena olevan joukkueen. Näistä peleistä Luonetjärvi voitti Kouvolan 3-1. Mikkeli voitti puolestaan Hämeenlinnan voittoaikakilpailussa 2-1.

Mikkelin Kalevankankaalla sijaitseva Saimaa Stadiumi tarjosi komeat puitteet turnaukseen.

Mikkelissä järjestettyyn turnaukseen osallistuneesta kudesta joukkueesta mitalipelien ulkopuolelle jäivät Helsinki ja Tampere. Joukkueiden välisen

sijoitusottelun voitti Tampere maalein 4-3.

TEKSTI JA KUVA:
JOUNI LEPPÄSAAJO

VLK

VARUSMIESTEN LIIKUNTAKERHOT

Hankkeen ensimmäinen vuosi

Puolitoistavuotista varusmiesten liikuntakerhojen kehittämishanketta on vielä puoli vuotta jäljellä. Tulokset ovat jo nyt olleet erittäin lupaavia. Kävijämäärien suhteen olemme hyvin aika-aulussa monessa joukko-osastossa. Parhaimmat joukko-osastot ovat päässeet jo keskimäärin kymmeneen vapaa-ajan liikuntasuoritukseen per varusmies. Tämä on jo kelpo määrä monen joukko-osaston tavoitteeksi. Aikaisemmin tilastoja ovat hallinneet varusmiesten määrään suhteutettuna Porin prikaati ja Jääkäriprikaati. Nyt mukaan on noussut hienosti Ilmasotakoulu noin kymmenellä suorituksella per varusmies.

Suosituimmat lajit ovat pitäneet kutinsa. Kuten aiempina vuosina kuntosaliharjoittelu pitää kärkipaikkaa kaikissa joukko-osastoissa. Muutamaa joukko-osastoa lukuun ottamatta seuraavana on perinteinen lenkkeily. Kolmas sija menee uinnille kokonaisuudessa ja niissä varuskunnissa, joista löytyy uimahalli. Muulloin tilalla on salibandy tai jalkapallo Sitten ne harvinaisimmat lajit, joissa varusmiehet liikkuvat. Täysin uutena lajikirjoon on noussut airsoft. Eli muovikuula-aseilla sotiminen lipunryöstön tai muun pelimuodon merkeissä. Tähän varsin yllättävään lajiin on tartuttu Kainuun prikaatissa. Kehonhuolto on myös yllättäen nostanut päätään useammassa varuskunnassa. Kerhot ovat olleet venyttelyä, jooga tai hierontarullia hyödyntäviä palauttavia liikuntatuokioita iltaisin. Määrällisesti edellä mainitut eivät kuitenkaan yllä perinteisten lajien rinnalle.

Kuten voi päätellä, perinteisiin lajeihin keskittymällä saa eniten väkeä liikkeelle. Nyt on kuitenkin nostettavissa useampia hyvä käytänteitä, jotka huomioiden toiminta suorastaan räjähtää kasvuun. Näistä isoin vaikuttavin tekijä on liikuntakerhojen toimintaa pyrittävien varusmiesten rekrytointi ja heidän perehdyttämisenä. Eli mitä useampi ohjaaja ja aktiivi sellainen, niin sen enemmän toimintaa. Tässä henkilökunnan rooli on tärkeässä asemassa, etenkin nyt kun tehtävien vaihdot lähestyvät kaikissa varuskunnissa. Toiseksi tärkein tekijä on ollut toiminnasta tiedottaminen. Jos varusmiehet eivät tiedä missä, miten ja milloin liikkua, se näkyy liikuntamäärissä. Hyvät tavat tässä ovat olleet suullisesti tiedottaa suoraan tupiin ja yksiköihin, hyödyntää ilmoitustauluja, sotilaskoteja ja infotelevisioita mainoksilla, Instagramia ja viestipalvelu WhatsAppia. Suuri merkitys on myös ollut, kun varusmiehet on käsketty palveluksen alussa tutustumaan joukko-osaston liikuntatiloihin ja yhdessä on ohjatusti suoritettu VLK-juoksulenkki.

Sotilasurheilu-lehden ilmestymisaikataulu 2023

Nro	Aineisto	Ilmestyy
1	8.2.2023	24.2.2023
2	12.4.2023	28.4.2023
3	31.5.2023	16.6.2023
4	13.9.2023	29.9.2023
5	15.11.2023	1.12.2023

C.P.E.

LEADING SUPPLIER OF
HIGH QUALITY RIOT GEAR,
BALLISTIC SOLUTIONS AND
TRAINING EQUIPMENT.

www.cpe.fi

Urheilu- toiminta

jatkosodan asemasotavaiheessa

Vuoden 1941 lopusta kesän 1944 alkuun jatkosodassa elettiin asemasotavaiheen aikaa. Sotatoimet ja taisteluskotokset vähenivät huomattavasti ja vanhimpia ikäluokkia lähetettiin kotirintamalle maataloustöihin. Rintamalle jääneille oli mahdollisuus käyttää aikaansa eri tavoin. Aika kului kirjeiden, sanomalehtien ja puhdetöiden parissa. Tämän lisäksi harrastettiin urheilua eri puolilla rintamaa.

1900-luvun alussa urheilulla oli suuri rooli suomalaisessa yhteiskunnassa. Vuosisadan alun olympiamenestys nosti nuoren kansakunnan kansallistunnetta. Myös maanpuolustuksessa tunnettiin liikunnan ja hyvän fyysisen kunnon merkitys maanpuolustukseen. Monet miehet harrastivat liikuntaa joko työväen tai Suomen urheiluliiton joukkueissa, minkä lisäksi varusmiespalveluksessa liikunnalla oli oma roolinsa.

Kun rintamalinjat olivat vaikiintuneet, oli miehillä mahdollisuus siirtää siviilielämän harrastus rintamalle. Aluksi urheilutoiminta oli vapaamuotoista ja syntyi miesten omasta innostuneisuudesta. Vapaa-aikana saatettiin järjestää juoksukisat läheisellä aukiolla tai jalkapallo-ottelu joukkueiden välillä.

Sodan kuluessa urheilutoiminta muuttui organisoidummaksi ja ylhäältäpäin johdetuksi. Kesään 1942 saakka urheilutoiminta oli osa valistusta viihdytystoimintaa. Tämän

jälkeen tehtävää hoitamaan perustettiin liikuntakasvatustoimisto. Valistusupseerit hoitivat myös urheilu-upseerien tehtäviä. Erilaiset liikuntakasvatusta ja kilpailukäskyt ohjasivat toimintaa.

Kilpailuiden järjestäminen muuttui ammattimaisemmaksi ja kilpailuita järjestettiin aina divisioonien ja armeijakuntien mestaruuskilpailuihin saakka. Kotirintamalla järjestettiin keräyksiä, joiden tarkoituksena oli kerätä urheiluvälineitä rintamalle.

Asemasotavaiheen suosituimmat lajit olivat hiihto, yleisurheilu, uinti ja pallope-

lit. Myös paini ja nyrkkeily olivat suosittuja lajeja. Lajit jakautuivat kesä- ja talvilajeihin. Talvisin suosituin laji oli hiihto, mutta kilpailuja oli myös jääpallossa, ampumahiihdossa, pujottelussa ja jopa mäkihypyssä.

Kesäisin harrastettiin eniten uintia ja yleisurheilua. Uinti ja juoksu olivat lajeja, joissa ei tarvinnut erityisiä välineitä. Välineiden saatavuus ja suorituspaikat määrittivät paljon lajien levitteisyyttä ja harrastusta.

Suurimmat rintaman urheilukilpailut olivat Karhumäen talvi- ja kesäkilpailut, jotka ehdittiin järjestää yhteensä viisi

SA-kuva 77965, Karhumäen talvikisat 1942, Kuvaaja E. Viitasalo.

kertaa. Muita suuria urheilupahtumia olivat Syvärin uinti sekä Kannaksen poikkihiihto.

Sodan alussa asetettu tavoite urheilun osalta oli "kaikille jotakin", joka toteutuikin, sillä asemasotavaiheen aikana miehillä oli mahdollisuus harrastaa liikuntaa eri lajien parissa kuntoiluhengessä tai kilpailemalla.

Sotamuseo ja urheilutoiminta

Sotamuseon näyttelyt sijaitsevat Suomenlinnassa ja ovat avoinna ympäri vuoden. Sotamuseo on puolustusvoimien keskusmuseo ja osa Maanpuolustuskorkeakoulua. Sotamuseo tallettaa kokoelmiinsa sota- ja asehistoriaan liittyviä esineitä ja kuvia.

Sotamuseon kokoelmista on lukuisia urheilutoimintaan liittyviä esineitä. Erilaiset kunniamerkit ja palkinnot asemasotavaiheen kilpailuista ovat osa kokoelmia. Pentti Olavi Gustafssonin kunniamerkki Aunuksen Kannaksen mestaruuskisoista ja Äänilinnassa

järjestetystä "nelimaaottelusta" kertovat urheilutoiminnan laajuudesta rintamalla.

Myös Sotamuseon valokuvakokoelmasta löytyy lukuisia valokuvia rintamien urheilukilpailuista ja -suorituksista.

Museolla on kokoelmissaan myös hiihtokilpailuiden kiertopalkintoja sekä vuoden 1940 Helsingin olympialaisia varten valmistettu pieni karhupatsas, joita valmistettiin kisatuotteeksi vain 8 000 kappaletta.

Lähteet: Kuusisto, Miika: "Urheilua siellä jossain": urheilutoiminta jatkosodan asemasotavaiheessa vuosina 1942–1944. Pro gradu -tutkielma. Helsinki: Helsingin yliopisto, 2020.

TEKSTI:
MIIKA KUUSISTO
KIRJOITTAJA TYÖSKENTELEE
SOTAMUSEOSSA.

SA-kuva 172532, Jalkapallo-ottelu Uhtua, 23.8.1942, Kuvaaja Airaksinen

VIHTAVUORI

The Power of Accuracy

RELOAD

Lataa Vihtavuori RELOAD-latausdatasovellus Applen **App Store**sta tai **Google Play**stä! Saat viimeisimmät jälleenlataustiedot ja voit myös tallentaa omat lataustietosi - ja ne ovat käytettävissäsi kaikkialla.

Download on the **App Store**

GET IT ON **Google Play**

Vihtavuoren uusien versiojen latausoppaasta saatavilla myös ohjeita yhteisöissä www.vihtavuori.com

PS. Tykkää Vihtavuoresta Facebookissa ja YouTubeissa!

Vihtavuori reodata nyt mobiilissa!

SOTILASURHEILU POOLI

C.P.E.®

Nämä yritykset tukevat Suomen Sotilasurheiluliiton toimintaa